

Riksdagsstyrelsens föreskrift till lagen (2016:1091) om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter;

utfärdad den 15 december 2016.

Riksdagsstyrelsen föreskriver med stöd av 10 kap. 1 § lagen (2016:1091) om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna föreskrift finns bestämmelser om tillämpningen av lagen (2016:1091) om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.

2 § Föreskrifterna ska tillämpas om inte något annat följer av en lag eller ett särskilt beslut av riksdagen.

2 kap. Budgetering och redovisning mot inkomstitlar och anslag

1 § I detta kapitel finns bestämmelser till stöd för tillämpningen av 2 kap. lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.

Inkomstitlar och anslag

2 § Med inkomstittel avses en post i statens budget mot vilken inkomster som myndigheten inte får disponera ska redovisas.

3 § Med anslag avses ett ramanslag som riksdagen har anvisat en myndighet med ett visst belopp för ett bestämt ändamål.

Villkor för anslag

4 § Myndigheten får disponera ett anslag med det anvisade beloppet, med tillägg för överfört anslagssparande och beslutad anslagskredit, och med avdrag för indragningar och utnyttjad anslagskredit från föregående år.

5 § Med anslagssparande avses vad myndigheten vid budgetårets slut inte har utnyttjat av ett anslag sedan indragningar räknats bort.

Ett anslagssparande på ett anslag som huvudsakligen avser förvaltningsutgifter ska som huvudregel inte överstiga tre procent. Om ett anslagssparande på ett sådant anslag överstiger tre procent ska myndigheten kommentera detta i årsredovisningen. Myndigheten ska i årsredovisningen också kommentera större anslagssparanden på andra anslag än sådana som huvudsakligen avser förvaltningsutgifter.

6 § Ett beslut om att inte använda medel på ett anvisat anslag (indragning av anslagsbelopp) kan fattas av riksdagen eller myndigheten eller framgå direkt av villkoren för anslaget. Myndigheten får besluta om indragning, om medlen inte behövs för det ändamål med anslaget som riksdagen beslutat.

Har myndigheten beslutat om en indragning av anslagsbelopp ska myndigheten kommentera detta i årsredovisningen.

Utnyttjande av anslagsmedel

7 § En myndighet som anvisats ett anslag har rätt att enligt gällande villkor och bestämmelser använda statens medel för de ändamål som anslaget avser och är skyldig att redovisa utgifter och inkomster mot anslaget enligt 8–13 §§.

Redovisning mot inkomstitlar och anslag

8 § Myndigheten ska redovisa inkomster och utgifter mot inkomstitlar och anslag i enlighet med indelningen i anslagsdirektivet.

9 § Med avgifter i 2 kap. 10 § lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter jämställs också andra liknande ersättningar (försäljningsinkomster, kostnadsersättningar och finansiella ersättningar) som till sin karaktär liknar avgifter.

Med övriga inkomster i samma bestämmelse avses sådana inkomster som inte är avgifter eller andra liknande ersättningar.

10 § Med utgifter för transfereringar i 2 kap. 11 § lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter avses utöver betalning av kontanta medel också andra former av förmögenhetsöverföringar.

Med förvaltningsutgifter i samma bestämmelse avses i huvudsak sådana utgifter som i myndighetens resultaträkning redovisas under rubriken Verksamhetens kostnader.

Med övriga utgifter i samma bestämmelse avses sådana utgifter som inte är transfereringar eller förvaltningsutgifter.

11 § Utgifter för anskaffning av sådana anläggningstillgångar som ska finansieras med anslag ska redovisas mot anslag med ett belopp som motsvarar anskaffningsvärdet.

Med anskaffningsvärde avses det värde som en pågående anskaffning eller en färdigställd tillgång har tagits upp till i balansräkningen. Om en tillgång uppförs under flera år ska redovisning mot anslag göras med ett belopp motsvarande bruttoökningen av anskaffningsvärdet under året.

12 § Redovisning mot inkomstitlar och anslag ska göras minst en gång i månaden.

13 § Avgifter och förvaltningsutgifter ska, om inte annat framgår av andra eller tredje stycket, redovisas mot inkomstitlar och anslag den månad då bokföringsskyldigheten föreligger enligt förordningen (2000:606) om myndigheters bokföring.

Utgifter för lokal- och markhyra och avskrivningar ska redovisas mot anslag den månad som kostnaden hänför sig till.

Avgifter och förvaltningsutgifter som har en stor påverkan på årets utfall på en inkomstittel eller på månadens utfall på ett anslag ska redovisas mot inkomstittel respektive anslag den månad som intäkten eller kostnaden hänför sig till.

Uppföljning och prognos

14 § Myndigheten ska under budgetåret löpande följa upp och göra prognoser för anslagsutnyttjandet. Uppföljning och prognos ska göras för samtliga anslag som myndigheten disponerar.

3 kap. Ekonomiska åtaganden

1 § I detta kapitel finns bestämmelser till stöd för tillämpningen av 3 kap. 1 och 2 §§ lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.

Beställningsbemyndiganden

2 § Framtida utgifter med anledning av ett beslutat beställningsbemyndigande ska redovisas mot det anslag som bemyndigandet är kopplat till.

3 § Myndighetens utestående åtaganden för ett visst ändamål får i slutet av budgetåret högst uppgå till det belopp som ett beslutat beställningsbemyndigande anger.

Med utestående åtaganden vid årets slut avses åtaganden som har gjorts under tidigare budgetår ökat med nya åtaganden som gjorts under året och som medför utgifter under ett följande budgetår minskat med årets infrianden av gjorda åtaganden från tidigare år. Ett åtagande infrias när den utgift som åtagandet ger upphov till redovisas mot anslaget.

4 § När myndigheten utnyttjar ett bemyndigande ska åtagandet redovisas mot det beslutade bemyndigandet. Samtliga åtaganden som medför utgifter under följande budgetår ska redovisas mot bemyndigandet.

5 § Beräkning och redovisning av ett bemyndigande ska göras med ledning av vad som anges i 9 kap. 3 § förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag.

Åtaganden i den löpande verksamheten

6 § Enligt 3 kap. 2 § lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter får inte myndigheten ingå åtaganden som förutsätter en ökad tilldelning av anslag under kommande budgetår.

4 kap. Finansiering av investeringar samt rörelsekapital

1 § I detta kapitel finns bestämmelser till stöd för tillämpningen av 4 kap. 1, 7 och 8 §§ lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.

Anläggningstillgångar som används i myndighetens verksamhet

2 § Myndighetens samtliga investeringar under året i anläggningstillgångar som används i verksamheten, och som ska finansieras med lån, ska rymmas inom den låneram som riksdagen har beslutat för budgetåret.

Vad som anges i första stycket gäller också i förhållande till sådana investeringar som finansieras från räntekontot enligt 3 § eller anskaffas genom leasing.

3 § Myndigheten får tillfälligt, inom gällande kreditram, använda räntekontot för att finansiera investeringar i anläggningstillgångar som används i verksamheten.

En omvandling till lån ska ske under det halvår som en anläggningstillgång har anskaffats. I fråga om anläggningstillgångar under uppförande ska lån tas upp för de utgifter som myndigheten bedömer kan redovisas som anläggningstillgång under den aktuella perioden. Lån behöver dock inte tas upp förrän påföljande halvår för tillgångar anskaffade eller delvis uppförda efter den 30 november respektive den 31 maj.

4 § Myndighetens samlade lån för anläggningstillgångar som används i verksamheten får inte väsentligt avvika från motsvarande tillgångars bokförda värde per den 30 juni och per den 31 december.

Om låneskulden vid avstämmningstillfället är lägre än det bokförda värdet för motsvarande tillgångar ska avistalånet belastas med ett belopp motsvarande skillnaden. Är låneskulden högre ska en amortering på avistalånet göras.

Anslagsmedel och räntekonto

5 § Anslagsmedel som har anvisats myndigheten och som ska föras till myndighetens räntekonto ska föras till räntekontot med en tolfedel per månad om det inte framgår av myndighetens anslagsdirektiv att överföringen ska göras med någon annan fördelning.

6 § Har myndigheten under löpande budgetår anvisats ytterligare medel på ett anslag ska det beloppet föras över till myndighetens räntekonto jämnt fördelat på de betalningstillfällen som återstår under budgetåret.

7 § Har riksdagen beslutat om en indragning av anslagsbelopp ska det belopp som återstår att föra över till myndighetens räntekonto under budgetåret reduceras med motsvarande belopp. Reduceringen ska fördelas jämnt över de betalningstillfällen som återstår under budgetåret.

Om en indragning av ett anslagsbelopp har beslutats så sent under budgetåret att den inte kan regleras genom en minskning av de anslagsmedel som återstår att föra över till myndighetens räntekonto, ska myndigheten så snart som möjligt föra över medlen till statens centralkonto. Detsamma gäller om myndigheten har fattat ett beslut om indragning.

8 § Har myndigheten anvisats ett anslagsbelopp som den inte får föra över till följande budgetår ska myndigheten, om medlen förts till myndighetens räntekonto, betala tillbaka beloppet plus ränta från årskiftet till dagen för återbetalning. Beloppet ska föras över till statens centralkonto snarast efter budgetårets utgång, dock senast när myndigheten har upprättat sin årsredovisning.

Motsvarande gäller om en indragning av ett anslagsbelopp enligt 7 § andra stycket överstiger de överföringar som återstår under budgetåret.

9 § Har myndigheten inkomster som den inte får disponera, ska myndigheten föra över medlen till statens centralkonto och redovisa beloppet mot en inkomsttitel.

Om inkomsterna är av mindre omfattning, får medlen i stället sättas in på myndighetens räntekonto för att vid budgetårets utgång föras över till statens centralkonto. Överföringen ska göras senast den 15 januari.

10 § Disponerar myndigheten anslag som inte ska föras över till ett räntekonto får myndigheten utnyttja statens centralkonto för betalningar som hör till anslaget.

11 § Har myndigheten både räntebelagda och icke räntebelagda anslag ska de utgifter som redovisas mot ett räntebelagt anslag betalas från räntekontot. Utgifter som redovisas mot ett icke räntebelagt anslag ska betalas från statens centralkonto. Om betalning har skett till eller från fel betalningsflöde ska rättelse ske genom en överföring mellan betalningsflödena.

Om en utgift till en viss del redovisas mot ett räntebelagt anslag och till en viss del mot ett icke räntebelagt anslag ska betalning ske från räntekontot. Därefter ska en korrigering göras mellan betalningsflödena genom en överföring från statens centralkonto till räntekontot.

12 § Överföringar mellan statens centralkonto i Riksbanken och myndighetens räntekonto görs som en överföring till eller från Riksgäldskontoret.

13 § Betalningar till eller från myndighetens räntekonto ska göras via de bankkonton som är anslutna till räntekontot.

14 § Inbetalningar som avser sådana avgiftsinkomster, ersättningar, bidrag och andra likvida medel som myndigheten får disponera och som används för att finansiera den egna verksamheten ska föras till myndighetens räntekonto. Utbetalningar för motsvarande utgifter ska ske genom räntekontot.

5 kap. Förvärv och överlåtelse av egendom

1 § I detta kapitel finns bestämmelser till stöd för tillämpningen av 5 kap. 10 och 12 §§ lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.

Disposition av försäljningsinkomster

Försäljningsinkomster som ska redovisas mot en inkomsttitel

2 § Försäljningsinkomster ska redovisas mot en inkomsttitel inom inkomststypen Inkomster av försäld egendom. Det belopp som redovisats mot inkomsttiteln ska myndigheten föra över till statens centralkonto.

3 § Vid tillämpningen av bestämmelsen i 2 § ska utrangering jämföras med försäljning.

Försäljningsinkomster som myndigheten får disponera

4 § Har den försålda egendomen finansierats med anslag och understiger försäljningsinkomsten det bokförda värdet på egendomen, ska myndigheten endast redovisa ett belopp som motsvarar försäljningsinkomsten mot inkomsttitel och föra över det beloppet till statens centralkonto.

5 § Har den försålda egendomen finansierats med lån och understiger försäljningsinkomsten det bokförda värdet på egendomen, ska myndigheten finansiera mellanskillnaden med medel som myndigheten disponerar i den verksamhet där tillgången använts.

6 kap. Avgifter

1 § I detta kapitel finns bestämmelser till stöd för tillämpningen av 6 kap. 2 och 4 §§ lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.

2 § En verksamhet ska inte anses vara av mindre omfattning enligt 6 kap. 2 § lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter, om de sammanlagda intäkterna under budgetåret från sådana varor och tjänster som avses i bestämmelsen under en längre tid än två år överstiger ett belopp som motsvarar fem procent av myndighetens förvaltningsutgifter.

Är verksamheten av tillfällig natur gäller inte några begränsningar för hur stora intäkterna får vara.

3 § Har riksdagen för en viss verksamhet beslutat att avgifter ska beräknas så att de helt ska täcka verksamhetens kostnader (full kostnadstäckning) ska myndigheten beräkna avgiftsnivån så att intäkterna på ett eller ett par års sikt täcker samtliga kostnader som direkt eller indirekt är förenade med verksamheten.

4 § Myndigheten ska på begäran av Ekonomistyrningsverket lämna uppgifter om de varor och tjänster som myndigheten tar ut avgifter för.

7 kap. Donationer

1 § I detta kapitel finns bestämmelser till stöd för tillämpningen av 7 kap. 1 och 2 §§ lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.

2 § Med donation avses varje slag av överlåtelse av egendom till myndigheten genom gåva eller testamentariskt förordnande som sker utan krav på motprestation eller särskild förmånsställning och där egendomen inte bildar en stiftelse.

3 § Ett donationsförordnande ska vara skriftligt och undertecknat av donatorn eller kunna verifieras på något annat sätt.

Donatorn kan vara en fysisk eller juridisk person.

Mottagande av en donation

4 § En donation ska anses vara mottagen av myndigheten när egendomen frivilligt avskilts och överlämnats av donatorn. Myndigheten ska därefter ha förfoganderätt till donationen och de rättigheter och skyldigheter som därmed följer.

5 § En donation ska anses medföra ett ökat behov av medel från statens budget enligt 7 kap. 2 § lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter om den medför ett behov av att anslag anvisas myndigheten, att myndigheten tar upp lån eller andra krediter i Riksgäldskontoret eller att medel från statens budget erhålls från en annan myndighet.

Om den donerade egendomen är belånad till ett belopp som överstiger den beräknade försäljningsintäkten efter täckande av samtliga kostnader fram till och med försäljningstillfället, ska donationen också anses medföra ett ökat behov av medel från statens budget.

Avser myndigheten att avyttra mottagen egendom ska donationen finansiera kostnaderna för förvaltningen av egendomen fram till och med försäljningstillfället.

Förvaltning av en donation

6 § Egendom som en myndighet har tagit emot som en donation utgör statens egendom.

7 § Har myndigheten tagit emot en donation ska myndigheten se till att egendomen förvaltas på det sätt som är lämpligt med hänsyn till donationens ändamål och används för det ändamål som donatorn bestämt.

Om särskilda villkor har föreskrivits för förvaltningen eller placeringen av egendomen ska dessa tillämpas.

8 § Om inte särskilda villkor knutna till donationen hindrar det, ska likvida medel sättas in på myndighetens räntekonto.

9 § Förvaltar myndigheten en donation som kan ge ekonomisk avkastning, ska myndigheten varje år ta ut ersättning för de kostnader som myndigheten har för att tillgodose ändamålet med donationen och för förvaltningen av egendomen.

Med ekonomisk avkastning avses ränta, utdelning, realisationsvinst och andra inkomster som donationen genererar.

Med myndighetens kostnader avses samtliga direkta eller indirekta kostnader som hör till förvaltningen m.m. av donationen.

10 § Om myndigheten i fråga om en donation bedömer att förhållandena har ändrats på ett sådant sätt att förutsättningar för permutation enligt permutationslagen (1972:205) föreligger, ska myndigheten ansöka om sådan.

Åtagande att förvalta en stiftelse

11 § Myndigheten får åta sig att förvalta en stiftelse, om ändamålet med stiftelsen har ett nära samband med myndighetens verksamhet.

Om det inte längre finns ett nära samband mellan myndighetens verksamhet och en stiftelse som myndigheten förvaltar, ska myndigheten i egenskap av förvaltare avsäga sig förvaltningsuppdraget eller verka för att stiftelsens ändamål ändras genom permutation, om stiftelseförordnandet medger det.

Uppgifter i årsredovisningen

12 § Om myndigheten i mer betydande omfattning förvaltar donerad egendom eller egendom som tillhör en stiftelse, ska myndigheten i årsredovisningen särredovisa

kostnader och ersättningar för förvaltningen av den egendom som kan ge ekonomisk avkastning.

13 § Har myndigheten under året tagit emot en donation av större värde eller åtagit sig att förvalta en stiftelse ska myndigheten ange detta i årsredovisningen.

8 kap. Kompensation för ingående mervärdesskatt

1 § I detta kapitel finns bestämmelser till stöd för tillämpningen av 8 kap. 1 § lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.

Kompensation

2 § Myndigheten har rätt till kompensation för belopp som motsvarar den ingående mervärdesskatt som hör till den verksamhet som myndigheten bedriver, oavsett hur verksamheten är finansierad.

Kompensation erhålls bara för belopp som motsvarar den ingående mervärdesskatt som har debiterats eller vid omvänd skattskyldighet beräknats enligt den svenska mervärdesskattelagen (1994:200).

Rekvision

3 § Har myndigheten en viss månad bokfört ett belopp som anges i 2 § får myndigheten påföljande månad rekvirera motsvarande belopp från Skatteverket.

Belopp som motsvarar den ingående mervärdesskatten får rekvireras den månad då det ackumulerade bokförda beloppet uppgår till minst 5 000 kronor. Rekvisition av belopp som motsvarar den ingående mervärdesskatten ska dock göras minst en gång per år.

4 § Myndigheten ska, för att få det rekvirerade beloppet en viss dag, senast tio dagar innan den dagen lämna en rekvisition till Skatteverket.

Återbetalning och ränta

5 § Har myndigheten rekvirerat ett för högt belopp vid tillämpningen av 2 § ska rättelse göras genom att myndigheten minskar nästkommande rekvisition med det belopp som felaktigt rekvirerats.

6 § Har myndigheten tillgodoförts ränta till följd av att myndigheten har rekvirerat ett för högt belopp vid tillämpningen av 2 §, ska återbetalningen till Skatteverket motsvara det felaktigt rekvirerade beloppet jämte ränta. Om den tillgodoförda räntan vid återbetalningstillfället understiger 100 kronor behöver räntan inte återbetalas.

7 § Vid återbetalning av ett för högt rekvirerat belopp beräknas räntan från och med den dag då myndigheten fick beloppet utbetalt till räntekontot till och med den dag då återbetalningen görs. Ränteberäkningen grundas på den ränta som motsvarar genomsnittsräntan på räntekontot under perioden.

9 kap. Redovisningsskyldighet och revision

1 § I detta kapitel finns bestämmelser till stöd för tillämpningen av 1 kap. 4 §, 9 kap. 1–4, 7 och 12 §§ lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.

Bokföring och rapportering till statsredovisningen

2 § För myndighetens bokföring och rapportering till statsredovisningen ska förordningen (2000:606) om myndigheters bokföring med tillhörande föreskrifter och allmänna råd gälla i tillämpliga delar.

Hantering av fakturor

3 § För myndighetens hantering av inkommande och utgående fakturor ska 21 f § förordningen om myndigheters bokföring med tillämpliga föreskrifter och allmänna råd gälla i tillämpliga delar.

Allmänna bestämmelser om årsredovisning

4 § Myndighetens årsredovisning ska omfatta all den verksamhet som myndigheten ansvarar för, oavsett hur verksamheten finansieras eller i vilken form verksamheten bedrivs.

5 § I fråga om de allmänna principerna för årsredovisningens innehåll och utformning ska bestämmelserna i 2 kap. 4–8 §§ förordningen om årsredovisning och budgetunderlag med tillhörande föreskrifter och allmänna råd gälla i tillämpliga delar.

6 § Myndigheten ska samtidigt som den lämnar årsredovisningen till riksdagen lämna en kopia till Ekonomistyrningsverket. Riksdagsförvaltningen och Riksdagens ombudsmän ska vid samma tidpunkt också lämna en kopia av årsredovisningen till Riksrevisionen.

7 § Myndigheten ska senast den 15 februari varje år lämna det underlag som Ekonomistyrningsverket behöver för årsredovisningen för staten.

Resultatredovisning

8 § Myndigheten ska enligt 1 kap. 4 § lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter redovisa för riksdagen verksamhetens mål och de resultat som uppnåtts. En sådan redovisning ska lämnas i resultatredovisningen.

Resultatredovisningen ska ge en rättvisande bild av resultatet i verksamheten och hur det har utvecklats. Informationen om resultatet ska vara baserad på dokumenterade data och mätmetoder och avse exempelvis volym, kostnader och kvalitet.

I resultatredovisningen ska myndigheten också redovisa de åtgärder som har vidtagits i syfte att säkerställa att kompetens finns för att fullgöra myndighetens mål eller uppgifter.

9 § Informationen i resultatredovisningen ska avse det senast avslutade räkenskapsåret och ska jämföras med motsvarande information från de två föregående åren. Väsentliga förändringar mellan år ska kommenteras. Är det inte möjligt att ta fram jämförbar resultatinformation för tre år ska myndigheten kommentera och motivera detta.

10 § Av resultatredovisningen ska det framgå hur verksamhetens kostnader och intäkter fördelar sig i förhållande till myndighetens mål.

Avgiftsbelagd verksamhet ska särredovisas. Redovisningen ska följa den indelning och struktur som framgår av budgeten för avgiftsbelagd verksamhet. Myndigheten ska kommentera väsentliga avvikelser mellan budgeten och utfallet.

11 § Riksdagsförvaltningen ska i resultatredovisningen redovisa och övergripande kommentera investeringsutfallet i förhållande till en sådan investeringsplan som avses i 5 kap. 3 § lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter. Myndigheten ska också särskilt kommentera väsentliga avvikelser i förhållande till en sådan investeringsplan för investeringsprojekt som överstiger 20 miljoner kronor.

Resultaträkning och balansräkning, värderingsregler, anslagsredovisning och tilläggsupplysningar

12 § I fråga om den närmare utformningen av och innehållet i resultaträkningen, balansräkningen, anslagsredovisningen och tilläggsupplysningarna samt tillämpningen av värderingsregler ska bestämmelserna i 4–7 kap. förordningen om årsredovisning och budgetunderlag med tillhörande föreskrifter och allmänna råd gälla i tillämpliga delar.

Redovisning av avsättningar för vissa särskilda ekonomiska avgångsförmåner

13 § Sådana åtaganden om chefspension som omfattas av bestämmelsen i 2 kap. 11 § lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter ska redovisas som en avsättning i balansräkningen när ett beslut har fattats om att chefspension enligt ett sådant åtagande ska betalas ut.

Avsättningen ska redovisas till det belopp som myndigheten bedömer att den kommer att betala ut under hela åtagandetiden, grundat på det försäkringstekniska värde som motsvarar åtagandet.

Intern styrning och kontroll

14 § Med intern styrning och kontroll avses den process som syftar till att myndigheten med rimlig säkerhet uppfyller de krav som ställs på verksamheten i myndighetens instruktion. I denna process ska momenten riskanalys, åtgärder och uppföljning ingå.

15 § Riskanalysen, åtgärderna och uppföljningen ska dokumenteras. Dokumentationen ska upprättas så att det går att följa myndighetens process för intern styrning och kontroll från riskanalys via beslut om åtgärder och till uppföljning och bedömning.

Dokumentationen ska ligga till grund för den bedömning av den interna styrningen och kontrollen vid myndigheten som myndighetens ledning ska lämna i anslutning till underskriften i årsredovisningen enligt 9 kap. 4 § lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter. Om myndighetens ledning i årsredovisningen har bedömt att det finns brister i den interna styrningen och kontrollen, ska skälen för denna bedömning beskrivas i dokumentationen.

10 kap. Betalningar, medelsförvaltning och hantering av statliga fordringar

1 § Förordningen (2006:1097) om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning med tillhörande föreskrifter och allmänna råd ska gälla i tillämpliga delar.

2 § Förordningen (1993:1138) om hantering av statliga fordringar med tillhörande föreskrifter och allmänna råd ska gälla i tillämpliga delar.

-
1. Denna föreskrift träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Genom föreskriften upphävs Riksdagsstyrelsens föreskrift (RFS 2006:10) om tillämpningen av lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen.

RIKSDAGSFÖRVALTNINGEN

Kathrin Flossing

Lars Seger